

Referendum proti odvzemu premoženja zavarovancem

Na referendumu 11. novembra bomo glasovali PROTI uveljavitvi Zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o lastninskem preoblikovanju zavarovalnic.

Državni svet je na izredni seji 18. septembra sprejel zahtevo za razpis referenduma v zvezi z Zakonom o spremembah in dopolnitvah zakona o lastninskem preoblikovanju zavarovalnic, ki predvideva prenos deleža npr. v Zavarovalnici Triglav na Kapitalsko družbo (KAD) namesto na fizične osebe. Tržna vrednost zavarovalnice bi lahko ob prodaji znašala celo 3,9 milijarde evrov. Državni zbor je o zakonu ponovno odločal potem, ko je Državni svet 18. julija 2007 na izredni seji nanj sprejel odločilni veto.

Mag. Zlatko Jenko: »Državni zbor je ponovno obravnaval zakon in se ponovno opredelil enako, in sicer, da se iz Zakona o

lastninskem preoblikovanju zavarovalnic črtata šesti in sedmi odstavek 21. člena, ki predvidevata, da bi bili v skladu z zakonom pri lastninskem preoblikovanju soudeleženi tudi zavarovanci kot fizične osebe. Gre za veliko število državljanov. Podatki, ki smo jih dobili in jih navaja tudi Vlada kot predlagateljica, segajo v velike številke, govorijo o več kot 750.000 upravičencih. Gre tudi za zelo veliko premoženje, ki naj bi bilo razdeljeno med upravičence, to je med državo, med pravne osebe in med fizične osebe. Tako naj bi po zakonu pripadalo upravičencem iz naslova fizičnih oseb več kakor 35 odstotkov premoženja zavarovalnic.«

»» na tretji strani

Dvodomnost – dodana vrednost demokraciji

Pogovor s predsednikom Državnega sveta Janezom Sušnikom ob zaključku tretjega mandata Državnega sveta Republike Slovenije

Novе volitve članov Državnega sveta bodo novembra 2007: 21. novembra bodo volitve predstavnikov lokalnih interesov, 22. novembra pa volitve predstavnikov delodajalcev, delojemalcev, kmetov, obrtnikov in samostojnih poklicev ter negospodarskih dejavnosti.

Še zadnja možnost v sistemu demokratičnega odločanja
stran 3

Poudarki iz aktivnosti delovnih teles Državnega sveta ob iztekajočem se tretjem mandatu
stran 4

Uradni obisk predsednika Državnega sveta v Ruski federaciji
stran 8

Vloga Državnega sveta v razmerju s civilno družbo

Po petletnem obdobju 2002–2007 je Državni svet močno utrdil svoje mesto v demokratični Sloveniji. Z Ustavo RS je Državnemu svetu dana naloga drugega parlamentarnega doma, vendar so njegove možnosti vpliva preveč formalne. Raznoliko predstavništvo slovenskih zakonodajnih interesov se v Državnem svetu izkazuje preko 40 svetnikov, od katerih jih 22 predstavlja lokalne interese. Med njimi so tudi svetniki, ki so s svojim delom bistveno obogatili svoje primarno poslanstvo. 18 svetnikov je vezanih na funkcionalne naloge, od teh osem na delodajalce (izhajajoče iz gospodarstva) in delojemalce (povezane s sindikati), ki se v letih restavracije kapitalizma seznanjajo z iskanjem ravnotežja med delom in kapitalom. Deset svetnikov pa je vezanih na predstavništvo funkcionalnih aktivnosti, kot so raziskovalna dejavnost, visoko šolstvo, kultura, sociala, zdravstvo, šolstvo, malo gospodarstvo, kmetje ter predstavništvo zbornic.

Celovita analiza dela Državnega sveta v preteklem mandatu kaže, da sta se poleg kakovostnega in angažiranega dela svetnikov okrepili tudi prisotnost in aktivnost civilne in strokovne javnosti v Državnem svetu, ki je v iskanju povezav s politiko našla v Državnem svetu možnost argumentirane razprave o temah, pomembnih za državljane, državo in narod. Državni svet je zaznal potrebe državljanov pri ustanovitvi civilne platforme, kjer prihaja do soočanja mnenj, postavitve stališč, analize stanja s postavitvijo argumentov ter pripravo pobud, predlogov in zakonskih podlag za tisti del politike, ki ima realno moč sprejemanja zakonov v parlamentu in izvršno moč v ministrstvih oziroma vladi. Modeli tovrstnih aktivnosti so se že uveljavili v visoko razvitih demokracijah in skupaj z mediji lahko prispevajo k dvigu politične ravni in življenju državljanov. Tako je Državni svet ob že ustavnem določeni vlogi postal dom civilne družbe. Vsako razmišljanje o ukinjanju drugega doma demokracije v Sloveniji v času predsedovanja Slovenije Evropski uniji in po njem bi bilo demonstracija nepoznavanja evropskih demokratičnih norm ter ukinjanje platforme, ki jo je ustvarila strokovna in civilna sfera v želji prispevati pri poglobljanju vezi med volivci in oblastjo za kar najoptimalnejše delovanje države. Argumenti o stroških za Državni svet ne vzdržijo, saj je postavka za Državni svet, predvidena v proračunu, primerljiva s ceno enega bojnega vozila. Razprave, ki jih lahko pripišemo povezavam Državnega sveta s civilno in strokovno sfero, so bile raznolike. Na 110 tribunah v zadnjih petih letih je po grobi oceni sodelovalo 5.000 državljanov, ki so s svojim delom in prispevki pripomogli k bogatjenju dogajanja v državi.

Za samo delovanje civilne in strokovne sfere v Državnem svetu pa je seveda pomembna medijska pokritost tega dela. Ta je bila v nekaterih primerih, ko so bile obravnavane za državo pomembne teme, izrazito skromna. Posebno potrebna bi bila prisotnost medijev takrat, ko so potekale razprave ob sprejemanju zakonov, ki dolgoročno vplivajo na življenje državljanov.

Prof. dr. Janvit Golob
Državni svetnik

Dvodomnost – dodana vrednost demokraciji

Državni svet je drugi dom slovenskega parlamenta. Kako bi ocenili njegov položaj in vlogo pod vašim vodstvom?

Državni svet je v tem mandatu povsem opravičil svojo ustavno vlogo. In to kljub temu, da je že od samega začetka svojega obstoja izpostavljen različnim pritiskom in grožnjam po njegovi ukinitvi, češ da je nepotreben in predrag. Vsi ti pomisleki in zavračajoča stališča so del vsakodnevne politike, ki ga poskuša razvrednotiti in ga potisniti na odpad kratke demokratične zgodovine. Brez pravih argumentov, če upoštevamo samo dejstvo, da proračun Državnega sveta predstavlja le sedmino državnoborskega. Zavedati se je namreč treba, da je Državni svet s svojimi ustavnimi prisojnostmi del zakonodajnega postopka. Zakonov sicer ne sprejema, pač pa jih preučuje in opozarja na njihovo morebitno neustreznost in pomanjkljivosti ali celo neskladnost z Ustavo RS. Zakone lahko tudi predlaga Državnemu zboru v sprejem. Kot je razvidno v zadnjem primeru oškodovanja 750.000 zavarovancev Zavarovalnice Triglav, lahko zahteva tudi razpis referendumu. Skupaj z zahtevo po parlamentarni preiskavi, ki jo lahko zahteva od Državnega zbora, v kateri lahko privede celo do uveljavitve politične odgovornosti predsednika in članov Vlade, je torej del nadzora, korektiv pri sprejemanju zakonodajnih odločitev. Sicer pa smo v tem mandatu od Državnega zbora zahtevali, da odredi parlamentarno preiskavo o politični odgovornosti Državnega tožilstva RS.

Naštete prisojnosti niso majhne. Državni svetniki redno spremljate delo Vlade in bdite nad sprejemanjem zakonov v Državnem zboru. Kakšno je sodelovanje s poslanci?

Sodelovanje med Državnim svetom in Državnim zborom se odvija najintenzivneje na ravni delovnih teles, komisij. Državni svetniki preko svojih delovnih teles in plenarnih sej sodelujemo pri obravnavi predlogov zakonov, vloženi v parlamentarni postopek. Sprejeta mnenja pošiljamo v Državni zbor, v njegove odbore. Mnenj in opozoril poslanci praviloma ne upoštevajo. Pri tem bi želel posebej opozoriti, da naša mnenja izhajajo iz spoznanj in stališč strokovnih in interesnih krogov, zastopanih v Državnem svetu, ki niso del strankarske politike. In ko naša pravočasna opozorila ne zaležejo, na že sprejeti zakon izglasujemo odločilni veto in ga vrnemo v Državni zbor, ki mora o njem ponovno glasovati. In tu se včasih zaplete, saj je v tem primeru potrebna večina vseh poslancev. Zdi se, da je to edini primer, da je ob takem glasovanju trdnost vladne koalicije na preizkušnji.

Koliko je bilo takšnih primerov v času vašega predsedovanja?

V tem mandatu smo sprejeli 22 odločilnih vetov, dva zakona pa sta ob ponovnem glasovanju v

Državnem zboru padla, Zakon o vinu in novela Zakona o zasebnem varovanju namreč nista bila sprejeta. Tu bi rad izpostavil vprašanje moči in uspešnosti odločilnega veta. Kadar se zanj odločimo, velja za celoten zakon, tudi če je le-ta dober in je problematičen le en sam člen. Želeli bi, da bi se veto lahko nanašal le na dele zakona oziroma na posamezne člene in bi tako tak veto dejansko omogočil popravek pri ponovnem glasovanju. Zapletom bi se lahko izognili tudi, če bi imeli pravico vlagati amandmaje na posamezne člene že med zakonodajnim postopkom oziroma bi prišlo pri posameznih zakonih do usklajevanja. V Državnem svetu smo prepričani, da bi bil takšen način sprejemanja zakonov transparentnejši in zakoni bi bili kakovostnejši in v prid državljanom.

Kako je sestavljen Državni svet? Omenili ste zastopstvo interesov in delovna telesa, ki preučujejo predloge zakonov in drugih aktov, ki pridejo v parlament.

Državni svet šteje 40 članov. Za razliko od Državnega zbora, kjer se oblikujejo poslanske skupine, smo državni svetniki organizirani v petih interesnih skupinah po posameznih področjih, in sicer v interesnih skupinah delodajalcev, delojemalcev, kmetov, obrtnikov in samostojnih poklicev, negospodarskih dejavnosti ter lokalnih interesov, ki je najštevilčnejša. Komisij je osem: za politični sistem, za mednarodne odnose in evropske zadeve, za gospodarstvo, za malo gospodarstvo in turizem, za družbene dejavnosti, za lokalno samoupravo in regionalni razvoj, za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano ter mandatno-imunitetna.

Med pristojnostmi ste omenili tudi zahtevo za oceno ustavnosti in zakonitosti zakonov. Ustavno sodišče RS vam je v zvezi s poklicnim

opravljanjem funkcije predsednika Državnega sveta dalo prav.

S pomisleki Državnega sveta se je Ustavno sodišče RS deloma strinjalo pri Zakonu o divjadi in lovstvu ter pri za nas ključnem zakonu, to je pri noveli Zakona o državnem svetu. Pred dvema letoma je Državni zbor spremenil zakon tako, da funkcija predsednika Državnega sveta ni bila več poklicna, ampak častna, nepoklicna. V zahtevi za ustavno presojo smo temu nasprotovali z argumentom, da nepoklicno opravljanje funkcije predsednika Državnega sveta pomeni resno omejitev za učinkovito uresničevanje njegove ustavne vloge. In smo uspeli. Državni zbor mora sedaj v šestih mesecih zakon popraviti. Državni svet je nato v okviru svoje zakonodajne pobude na oktobrski seji predlagal Državnemu zboru spremembo zakona po skrajšanem postopku. Državni svet zato predlaga, da se funkcija predsednika Državnega sveta opravlja poklicno. To je za nas zelo pomembna statusna zmag.

Državni svet je od leta 2000 ustanovni član Združenja evropskih senatov. Leta 2002 je bil gostitelj srečanja. Primerjalno ima Državni svet povsem enakovreden položaj z drugimi zgornjimi domovi z daljšo parlamentarno tradicijo in tudi z močnejšo vlogo.

Državni svet se z zgornjimi domovi redno letno srečuje, na teh srečanjih pa predsedniki razpravljamo o vlogi in izkušnjah zgornjih domov in o njihovem pomenu za demokracijo. Združenje promovira dvodomnost kot dodano vrednost demokracije in išče rešitve, kako odločanje približati državljanom. Povezuje zgornje domove parlamentov evropskih držav in Ruske federacije. Ima 15 članov iz Avstrije, Belgije, Bosne in Hercegovine, Francije, Italije, Nizozemske, Nemčije, Poljske, Češke, Romunije, Rusije, Španije, Švice ter Velike Britanije in Severne Irske. Veliko pa je tudi srečanj tako na večstranskih in kot na večstranskih mednarodnih ravneh, enakopravno smo aktivni tudi v COSAC – Konferenci odborov za evropske zadeve.

Predsednik Državnega sveta Janez Sušnik

Državni svet pa ni samo del zakonodajnega postopka, ampak je odprt prostor za civilno družbo. Kako sledi idejam in opozorilom najširše javnosti?

V Državnem svetu organiziramo številne javne posvete in s tem civilni družbi omogočamo in jo spodbujamo, da se aktivneje vključuje v procese soodločanja o zadevah javnega pomena. Mi Državni svet razumemo kot povezovalca različnih družbenih interesov, ki se lahko prek predlogov in zahtev uresničijo v zakonodajnem procesu – smo medij med civilno družbo oziroma državljani in politiko. Želeli pa bi si, da bi bili državljani bolj obveščeni o pomenu in možnostih lastne aktivnosti pri soodločanju za skupno dobro.

Državni zbor in Državni svet domujeta v isti stavbi. Obata namreč tudi pravna naslednika tridomne skupščine in zato, kot trdite, opravičena do enakih pogojev delovanja. V kakšnih razmerah dela Državni svet?

Rad bi poudaril, da si zelo prizadevamo, da bi v Državnem svetu izboljšali razmere za delo in da bi delo potekalo nemoteno tako na strokovno-tehnični-operativni ravni kot tudi na ravni sodelovanja z Državnim zborom. Prepričani smo, da smo z Državnim zborom enakopravni uporabniki parlamentarne stavbe. Prizadevamo si za obnovo dvorane Državnega sveta, ki že dalj časa ne ustreza več dejanskim zahtevam modernega časa, ter za ohranitev in izboljšanje prostorskih pogojev. Želimo si, da bi se odnosi med obema domovoma tudi na tem področju v prihodnosti izboljšali, saj to pomeni tudi sprejemanje kakovostnejših odločitev.

»» nadaljevanje s prve strani

Kršenje načela enakopravne obravnave upravičencev

Državljeni naj sami odločijo, ali naj jim država odvzame njihov kapital

»Ta zakon zajema kar nekaj zavarovalnic, med njimi je največja Zavarovalnica Triglav. Vlada kot predlagateljica in Državni zbor kot zakonodajno telo sta se odločila, da iz tega paketa upravičencev izvzameta zavarovance, to je državljane. Državni svet pa meni, da to ni pravično, saj gre za kršenje načela enakopravne obravnave upravičencev. Edina pot, ki nam je še ostala, je, da pozovemo državljane, da s svojim glasom na referendumu povedo, ali se strinjajo, da država zavarovancem odvzame njihovo premoženje oziroma upravičenja in z njimi upravlja. Država (KAD) naj bi po noveli, ki ji nasprotujemo, prosto razpolagala s premoženjem zavarovancev. Vlada bi morala v skladu s sprejetim Zakonom o lastninskem preoblikovanju zavarovalnic v roku enega leta predložiti v postopek poseben zakon, ki bi natančno določil, kako bi lahko zavarovanci, državljani Republike Slovenije, uveljavljali ta upravičenja. Državni svet ni preudiciral rešitve, ki bi bila sprejemljiva za upravičence – ali naj bi ta upravičenja uveljavljali osebno zavarovanci, ali naj bi ta upravičenja uveljavljali državljani, ali naj bi to premoženje prešlo v pokojninsko blagajno, s katerim bi zagotavljali, da bi sedanje in prihodnje generacije upokojencev lahko imele pokojnino. Prepričani smo, da je pošteno, da v primeru, ko se niti Vlada niti Državni zbor ne zavedata v dovolj veliki meri teže te svoje odločitve, pozovemo državljane, da se opredelijo sami na zakonodajnem referendumu.«

Še zadnja možnost v sistemu demokratičnega odločanja

Ne prejšnja in ne sedanja Vlada nista našli načina oziroma poguma, da bi vrnili ljudem, kar je njihovega – potem ko sta že dali bogu, kar je božjega (vlada), in cesarju, kar je cesarjevega (pravne osebe oziroma kapitalisti).

Za odločanje o tem, ali imajo posamezniki pravico do svoje lastnine, ali če hočete, ali lahko odločajo o tej svoji pravici, je povsem nepomembno, za koliko milijonov ali milijard gre. To ni argument na strani iskalca pravice. Ker pa gre za velika sredstva, ki presegajo višino polovice državnega proračuna, ali če hočete, ki presegajo skupno mesečno plačo 750.000 fizičnih upravičencev, je ta ogromna vsota naglavni argument na strani tistih, ki nasprotujejo referendumu, saj jim ogroža potencialno možnost manipulirati s tem denarjem. Doslej veljavni zakon je zavezoval Vlado (prejšnjo in sedanjo), da v dvanajstih mesecih predlaga poseben zakon, ki naj določi kriterije in način za delitev 35,25 odstotka kapitala fizičnim upravičencem. Ko je pravica povsem jasna in je ni mogoče obiti, si je pač treba izmisliti kakršen koli izgovor. In prav to je predlagatelj spornega zakona storil: trdi, da ne ve, komu bi morali kaj dati, češ da ni evidenc, da so upravičenci najbrž zavrgli police iz leta 1990, da bo težko poiskati morebitne dediče, da utegnejo biti postopki dolgotrajni in dragi. To so izgovori, dragoceni za zgodovinopisje o otroških boleznih in naivnosti dozorevajoče demokracije in nastajajoče kapitalске oligarhije.

Se spomnite procesov denacionalizacije? Sam se. A ne spomnim se, da bi se takrat denacionalizaciji odpovedali, češ da ne vemo, komu moramo kaj vrniti, komu so bili odvzeti gradovi, gozdovi, bogovi, delnice, tovarne in še kaj. Nasprotno,

čepav se je na tem ozemlju in v času razlogov za denacionalizacijo postarala že druga generacija, razpadli v dveh vojnah najmanj trije povsem različni politični sistemi, propadle vsaj štiri države, jim je uspelo sestaviti seznam upravičencev in večini tudi tako ali drugače vrniti lastnino. Lastnikov zavarovalnih polic iz leta 1990 pa nikakor ne morejo najti. Zakaj bi se tudi trudili, če pa se je Vlada odločila, da bo svojo obveznost, h kateri jo je obvezal dosedanji zakon, izpolnila tako, da bo obveznost iz zakona preprosto črtala. Neznosna lahkost vladanja.

Da, samo to je storila in ničesar drugega. Toda s tem je vzela skoraj polovici svojih državljanov (kakšni dve tretjini takratnega aktivnega prebivalstva) 3,9 milijarde evrov oziroma 936 milijard bivših slovenskih tolarjev (vključujoč tržno vrednost in prevzemno premijo). S temi sredstvi naj bi po zakonu, ki je predmet odločanja na referendumu, gospodaril KAD, pri čemer si seveda lahko pomaga s predlogom Vlade RS, da te delnice uporablja za zagotavljanje sredstev za pokojninsko in invalidsko zavarovanje. Če je Vlada to mislila resno, se opravičeno sprašujemo, zakaj ni predlagala prenosa teh sredstev neposredno na pokojninsko blagajno, ki je posledično (prej ali slej) najbližja upravičencem. Za prevelika sredstva gre in za prevelike apetite, da bi to storila, saj se očitno (ne) zaveda, da bi bila sredstva v tem primeru res porabljena za stabilnost pokojninske blagajne in ne za finančne transakcije KAD-a. KAD in Zavarovalnica Triglav pri svojih poslovnih odločitvah pač nista zavezana nobeni državni instituciji, temveč zgolj in le sedanjim in prihodnjim lastnikom, med katerimi pa po volji Vlade RS in Državnega zbora ni več »balasta« 750.000 na novo nacionaliziranih upravičencev.

Referendum je priložnost za vladajočo koalicijo in zakulisne tajkune, da popravijo hudo napako, je morda mejnik, ki naj vendarle zaključí fazo preveč liberalnega tranzicijskega lastninjenja. Čas je torej za zrelejšo politiko.

Doro Hvalica
Državni svetnik

Poudarki iz aktivnosti delovnih teles Državnega sveta ob iztekajočem se tretjem mandatu

Komisija za malo gospodarstvo in turizem

Predsednik komisije Anton Kampuš: »Skupaj s Komisijo za gospodarstvo smo posebno pozornost namenili Predlogu zakona o spremembi zakona o trgovini in opozorili na težave, ki bodo nastale s sprejetjem zakona, ki bo urejal delovni čas v trgovinah. To se je v naslednjih letih tudi zgodilo. Hkrati smo se zavzeli za spoštovanje Ustave RS in svobodno sprejemanje podjetniških odločitev vseh gospodarskih subjektov. Pri tem smo podprli prizadevanja Vlade in socialnih partnerjev za nadaljevanje pogajanj o obratovalnem oziroma delovnem času v trgovinah med socialnimi partnerji. Samo tako je mogoče zagotavljati pogoje za rast konkurenčnosti slovenskega gospodarstva in za spoštovanje veljavne zakonodaje, ki ureja pravice in obveznosti delavcev.«

Pri obravnavi Predloga zakona o javno-zasebnem partnerstvu sta obe komisiji poudarili, da je predlog pomemben premik na področju sodelovanja pri projektih, ki niso visoko donosni. Opozorili pa sta, da zakon brez natančno določenih meril pri vlaganjih in udeležbi pri rezultatih teh vlaganj ne bo zaživel v praksi. Posebej gre tu za sklepanje javno-zasebnega partnerstva v družbenih, neprofitnih dejavnostih, kot so zdravstvo, šolstvo, sociala, kultura in šport. Vse te dejavnosti so bile doslej zelo dobro urejene v okrilju države. Obstaja bojazen, da bodo te storitve z uvajanjem koncesij in zasebno prakso čedalje težje dosegljive državljanom, ki jih ne bodo mogli plačati. Omenjeni komisiji sta obravnavali tudi Predlog odloka o programu prodaje državnega premoženja v letih 2007 in 2008 ter poudarili, da bi morala prodaja državnega premoženja potekati transparentno ter da interes države ne bi smel biti le zmanjševanje javnega dolga, ampak tudi usmerjanje kupnine v razvoj in odpiranje novih delovnih mest.

Komisija za družbene dejavnosti

Posebej skrbno je komisija obravnavala Predlog zakona o socialnem varstvu in sooblikovala deset amandmajev, ki jih je Odbor Državnega zbora za zdravstvo, delo, družino socialne zadeve in invalide prevzel za svoje. Omenjeni odbor je sprejel tudi amandmaje, ki jih je komisija pripravila k noveli Zakona o zdravstveni dejavnosti skupaj z Zbornico zdravstvene nege Slovenije, Zvezo društev medicinskih sester in zdravstvenih tehnikov Slovenije in Sindikatom delavcev zdravstvene nege Slovenije. Glede Predloga zakona o RTV Slovenija je komisija menila, da mora zakon zagotoviti, da bo RTV Slovenija v celoti izpolnjevala svoje poslanstvo kot osrednja nacionalno informativna, kulturna in izobraževalna ustanova. Odbor Državnega zbora za kulturo, šolstvo in šport je uveljavil nekatere predlagale konkretne pripombe komisije. Pripombe komisije k Predlogu zakona

o spremembah in dopolnitvah zakona o medijih niso bile sprejete, Državni zbor je kljub odložilnemu vetu zakon pri ponovnem glasovanju sprejel. Podobno usodo je doživela tudi novela Zakona o visokem šolstvu, zato je komisija podprla pobudo za presojo ustavnosti in zakonitosti tega zakona. Zaradi sporne Resolucije o visokem šolstvu je posebna delovna skupina oblikovala svoj predlog resolucije, ki je v javnosti imel veliko odmevnost, resorni minister pa je ob tem odstopil. Komisija je obravnavala spremembe Zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanju ter nasprotovala zmanjšanju števila predstavnikov zaposlenih v svetu zavoda iz pet na le tri predstavnike. Državni svet je na zakon izglasoval odločilni veto, Državni zbor je pri ponovnem glasovanju zakon sprejel. Komisija je pomembno sodelovala tudi pri obravnavi dopoljnega predloga zadnje novele Zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja, ki med drugim uvaja 100-odstotno financiranje zasebnih šol s strani države, in ga ni podprla.

Predsednik komisije dr. Zoltan Jan: »Komisija za družbene dejavnosti je bila v iztekajočem sklicu najaktivnejša. Skupne poteze njenih stališč bilahko označili kot prizadevanje, da naj bi vsi zakonski akti nastali na podlagi čim širšega soglasja prizadetih. V demokratični državi, ki je sposobna izkoristiti pozitivne energije vseh državljanov, predvsem pa tistih, ki jih zakonska ureditev neposredno prizadeva, bi moralo biti to načelo pomembnejše kot vnaprej dogovorjena koalicijska disciplina. Žal delo tega delovnega telesa, ki je pristojno za področje vzgoje in izobraževanja, kulture in športa, socialne, zdravstva, znanosti ter visokega šolstva, v javnosti ni bilo deležno tolikšne pozornosti, kot bi si zaradi pomena sprejetih stališč zaslužilo. Še bolj zaskrbljujoče pa je, da je Državni zbor zaradi svojih apriornih koalicijskih obvez le redko prisluhnil njenim

predlogom. Nekoliko bolj so njena stališča upoštevali predlagatelji aktov, najbolj pa so njena prizadevanja cenili predstavniki civilne družbe. Značilno je, da so se pomisleki komisije izkazali za utemeljene v nadaljnji usodi zakonov, ki jih ni podprla – nekateri niso zaživali, nekatere je razveljavilo Ustavno sodišče, večino pa so morali spremeniti in dopolniti že v zelo kratkem času.«

Komisija za gospodarstvo

Komisija, ki ji predseduje Marta Turk, je pripravila zakonodajne iniciative štirih predlogov zakonov in sicer o spremembah in dopolnitvah zakona o prevzemih, o spremembah in dopolnitvah zakona o davku od dohodkov pravnih oseb, o dopolnitvi zakona o prisilni poravnavi, stečaju in likvidaciji in o spremembah zakona o dohodnini. Ob obravnavi Strategije razvoja Slovenije je komisija ocenila, da trdnega političnega konsenza v dosedanjih diskusijah glede te strategije ni bilo. Vendar je to ključni pogoj za nacionalni uspeh, ki bo temeljil na kakovostnih delovnih mestih, visoko produktivnemu gospodarstvu ter širšemu tehnološkemu in inženirskemu znanju. V strategiji je treba natančno določiti le tiste prioritete in usmeritve, ki bodo prispevale k dolgoročni gospodarski rasti in skladnemu družbenemu razvoju Slovenije do leta 2013. Ob razpravi o Programu ukrepov za spodbujanje podjetništva in konkurenčnosti za obdobje do 2006 je komisija ugotovila, da program ukrepov v celoti zajema ključne strateške elemente, potrebne za gospodarski razvoj. Zagotoviti je potrebno več pozornosti preoblikovanju gospodarskih dejavnosti, ki so v usihanju in to pravočasno. Potrebno je tudi zagotoviti razbremenjevanje proizvodnje, predvsem pa obdavčiti potrošnjo. Uresničljivost zastavljenega programa je možna le pod pogojem, da bo dosežen enoten konsenz pri vseh partnerjih, ki sodelujejo in bodo sodelovali pri spodbujanju podjetništva

Državna svetnica Marta Turk

in konkurenčnosti. Komisija je oblikovala zahtevo za razpis zakonodajnega referenduma k noveli Zakona o lastninskem preoblikovanju zavarovalnic.

Komisija za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

Predsednik komisije Cvetko Zupančič: »Med pomembnejšimi obravnavami komisije je treba posebej izvesti oblikovanje številnih amandmajev k Predlogu zakona o divjadi in lovstvu, ki smo jih posredovali Odboru Državnega zbora za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano. Mnogi amandmaji, ki so se nanašali predvsem na enakopravnost lastnikov zemljišč in gozdov, pri sprejetju zakona niso bili upoštevani. Zato smo na predlog Interesne skupine kmetov, obrtnikov in samostojnih poklicev podprli odločilni veto na zakon, saj naj bi v zakonu ne bila zadovoljivo rešena škoda na divjadi. Ker je bil zakon pri ponovnem glasovanju vendarle sprejet, smo v komisiji podprli pobudo za začetek postopka za oceno ustavnosti zakona. Ustavno sodišče je novembra 2006 ugotovilo, da neskladje nekaterih bistvenih členov zakona obstaja, in naložilo zakonodajalcu, da v enem letu odpravi pomanjkljivosti, ki se nanašajo na trajanje prednostnih pravic pri pridobitvi koncesije in na poseganje v pričakovane pravice lokalnih skupnosti, da pridobijo del plačila za koncesijo kot svoj lastni finančni vir.«

Komisija je Državnemu svetu predlagala tudi odločilni veto na Zakon o vinu glede določila o treh slovenskih vinorodnih deželah, Primorski, Podravju in Posavju. Državni zbor je predlog zakona zavrnil in predlagatelja zadolžil za pripravo novega zakona, ki bo upošteval pripombe Državnega sveta. Komisija je podprla Predlog zakona o dohodnini, vendar je predlagala amandmaje, s katerimi bi bile odstranjene ovire pri nadaljnjem prestrukturiranju kmetijstva in zagotavljanju zanimanja za kmetijstvo. Državni zbor je pri sprejetju zakona večino amandmajev upošteval.

Komisija za lokalno samoupravo in regionalni razvoj

Predsednik komisije Darko Fras: »Komisija ima zelo široko področje dela, saj obravnava zadeve iz pristojnosti več ministrstev od varstva okolja, prostorskega načrtovanja, stanovanjske gradnje, prometa, civilne zaščite in reševanja do regionalne politike in lokalne samouprave. Pomembno se mi zdi, da smo v svoje obravnave vključevali zainteresirane lokalne skupnosti in njihovi združenji ter različne predstavnike civilne družbe, strokovne organizacije in institucije. Menim, da so bila tudi zaradi tega mnenja, stališča in predlogi komisije tehtna in utemeljena. To dokazuje tudi dejstvo, da so bila v večini potrjena v Državnem svetu, v veliki meri pa upoštevana tudi pri oblikovanju končnih zakonodajnih rešitev v Državnem zboru.

V tem velikem obsegu dela in ogromnem številu predlogov zakonov, ki jih je komisija

obravnavala, med najpomembnejše prav gotovo sodijo spremembe zakonov s področja lokalne samouprave in regionalnega razvoja. V tem mandatu je prišlo do nadgradnje regionalne politike, v kateri so občine poleg države prevzele bistveno večjo vlogo v zagotavljanju hitrejšega in skladnejšega regionalnega razvoja. To seveda ne bi bilo mogoče, če ne bi hkrati prišlo do sprememb na področju sistema financiranja občin v smislu zagotavljanja njihove večje finančne avtonomije. Komisija je odigrala v tem procesu pomembno vlogo, saj je z nekaterimi vsebinskimi predlogi pripomogla k sprejemu zakonodajnih rešitev. Nadgradnja tega je projekt regionalizacije države, ki je ključnega pomena za nadaljnji hitrejši in enakomerni regionalni razvoj. To je projekt v katerega je bila usmerjena vsa pozornost naše komisije v zadnjem letu mandata. V tem projektu je vloga komisije in Državnega sveta zelo pomembna, saj ravno ta dva organa verodostojno zastopata interese občin, ki pa so v tem projektu eden ključnih elementov. Komisija projekt regionalizacije podpira vseskozi, že od pričetka postopka spremembe Ustave RS. Resnično bi bil vesel, če bi bil paket zakonov o pokrajinah sprejet v Državnem zboru pred koncem našega mandata, saj bi to pomenilo realno možnost da pokrajine zaživijo po naslednjih državnoborskih volitvah.«

Komisija za politični sistem

Posebno pozornost je komisija namenila predlogom zakona o dopolnitvi zakona o volitvah v državni zbor, ki županom in podžupanom občin preprečuje kandidiranje za poslanca, zakona o stalnem prebivanju tujevc z državljanstvom drugih držav, naslednic nekdanje SFRJ v Sloveniji, ki so imeli na dan 23. 12. 1990 in 25. 2. 1992 stalno bivališče pri nas, in predlogu za spremembo 83. člena Ustave RS o ureditvi imunitete. Podprla je pobudo za preiskavo o domnevno nezakonitem delu Okrožnega državnega tožilstva Novo Mesto in neodgovornega dela Vrhovnega državnega tožilstva RS in nato še predlog za preiskavo o politični odgovornosti nosilcev javnih funkcij v Vladi RS. Parlamentarna komisija je bila

ustanovljena in njeno delo še poteka. Podprla je tudi novelo Zakona o sistemu plač v javnem sektorju in opozorila na izpustitev predsednika in sekretarja Državnega sveta iz osnutka odloka o uvrščanju funkcij v plačne razrede. Po ugotovljeni neustavnosti omenjenega odloka je zakonodajalec sprejel novelo Zakona o sistemu plač v javnem sektorju, v katerih je sekretarja Državnega sveta uvrstil v plačni razred funkcionarjev. Komisija je med drugim dala pobudo za sprejem zahteve za oceno ustavnosti novele Obligacijskega zakonika in podprla pobudo za oceno ustavnosti zakonov o verski svobodi, o dohodnini, o dopolnitvi Zakona o državnem svetu. Podprla je zahtevo za odločilni veto na novelo Zakona o zasebnem varovanju, ki je bil uspešen, saj zakon v Državnem zboru ni bil sprejet. Predlagala je besedilo Sprememb in dopolnitev Zakona o državnem svetu in delu, ki se nanaša na odločbo Ustavnega sodišča. Ustavno sodišče se je namreč strinjalo z Državnim svetom in odločilo, da je leta 2005 sprejeta novela Zakona o državnem svetu, ki je funkcijo predsednika Državnega sveta spremenila v častno oz. v nepoklicno, v neskladju z Ustavo. Komisija je podprla tudi pobudo za sprejem zahteve za izvedbo zakonodajnega referenduma v zvezi s privatizacijo zavarovalnic.

Predsednik komisije mag. Adolf Zupan: »V Komisiji za politični sistem smo podpirali in dali kakovostne predloge za izvajanje velikih naporov na področju javne uprave, pa naj je šlo za skrajšanje upravnih postopkov ali za lažji in hitrejši dostop do upravnih organov. Marsikaj je bilo postorjenega, toda možnosti izboljšav je še veliko. Še več jih je na področju pravosodja. Trd oreh je bil načeti nedotakljivost dela državnih tožilstev. Nihče ni bil v začetku z nami, ko smo opozarjali na napake. Ko je postalo očitno, da naše navedbe v veliki meri držijo, se je le premaknilo. Kako težko življenje preživljajo ljudje, ki jih leta in leta v medijih tudi zaradi slabo vodenega kazenskega postopka opisujejo kot zločince, na koncu pa so spoznani za nedolžne. In ustavne pravice sodnega varstva ni, če se o pravici ne odloči več let. Merjeno s tem kriterijem

je ta ustavna pravica v Sloveniji še na zelo nizki ravni, tudi po ugotovitvah Evropske unije. In zato je komisija podprla vsa prizadevanja za odpravo sodnih zaostankov. Iz dela komisije je tu nanizanih samo nekaj odtenkov iz pomembnega dela našega življenja, vsi pa so izjemno pomembni in nanje smo vsak dan bolj občutljivi. Tudi zato je nadaljnja gradnja sistema, povezanega z varnostjo našega življenja, tako visoko na lestvici vrednot in vsi v politiki se moramo tega še kako zavedati. In konkretno delati v cilju izboljšanja.»

Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve

Komisija se je na začetku ukvarjala s poročili o poteku pogajanj za vstop Slovenije v Evropsko unijo in bila zadovoljna predvsem z dejstvom, da je bila Slovenija ocenjena kot najbolje pripravljena članica za vstop. Pri tem so člani posebej opozorili, da je vstop Slovenije v Evropsko unijo tudi socialni projekt, ki bo državljanom prinesel pozitivne učinke. Ves čas si je komisija prizadevala za ustrezen položaj in pristojnosti Državnega sveta v Predlogu zakona o sodelovanju med državnim zborom in vlado v zadevah Evropske unije, in sicer, da mora biti na seje delovnih teles, pristojnih za evropske zadeve in za zunanjo politiko, vabljen tudi predstavnik Državnega sveta ter da Vlada o vseh zadevah, povezanih z Evropsko unijo, poleg Državnega zbora obvešča tudi Državni svet. Položaj Državnega sveta v razmerju do Državnega zbora v evropskih zadevah sedaj ureja Poslovnik Državnega zbora.

Predsednik komisije Vincenc Otoničar: »Komisija je bila aktivna na različnih srečanjih v organizaciji parlamentov predsedujoče države članice, predvsem na srečanjih COSAC. Komisija je sledila obravnavi Pogodbe o ustavi za Evropo in podprla prizadevanja za čim prejšnjo rešitev. Podprla je tudi odločitev Slovenije za predsedovanje Svetu EU in se zavzela, da je v priprave na ta dogodek vključen tudi Državni svet. V sklopu teme Slovencev v zamejstvu in tujini je komisija obravnavala tako predlog zakona, ki

naj bi uredil to področje, kot tudi problematiko sosednjih držav in nameravane razglasitve ekonomske cone v Jadranskem morju ter odnose z BiH, Makedonijo ter Srbijo in Črno goro«.

Interesna skupina delojemalcev

Člani interesne skupine so predlagali pet odločilnih vetov. Prvi odločilni veto so predlagali k Stanovanjskemu zakonu zaradi posega v strukturo neprofitnih najemnin, ukinitve socialnega stanovanja in neresenja problematike najemnikov v denacionalizacijskih stanovanjih. K predlogu za odločilni veto k Zakonu o RTV Slovenija jih je napeljalo mnenje, da predlagana sestava programskega sveta ogroža demokratično sprejemanje tistih odločitev, ki so odraz potreb in želja javnosti. Člani so menili, da predlagana »absolutizacija« RTV zmanjšuje upravičenost plačevanja obveznega prispevka zanj na podlagi električnega priključka. Člani interesne skupine so predlagali še odločilne vete k zakonom o spremembah zakona o trgovini, o določitvi minimalne plače in o usklajevanju transferjev posameznikom in gospodinjstvom v RS.

Vodja skupine mag. Dušan Semolič: »V skupini delojemalcev smo s svojim delom v tem mandatu zagotovo lahko zadovoljni. Izkoristili smo možnosti, ki nam jih dajejo vloga in pristojnosti Državnega sveta, saj smo dosledno uveljavljali interese delojemalcev pri vseh vprašanjih, ki zadevajo pravice in še zlasti socialni položaj zaposlenih. Še več – aktivno smo se vključevali tudi pri tistih vprašanjih, ki se dotikajo osnovnih demokratičnih standardov naše družbe, bodisi kot predlagatelji ali pa smo zgolj izražali aktivno podporo tistim predlogom ali opozorilom, ki so te standarde branili ali krepili. Pa vendarle je bila naša osrednja naloga s pomočjo Državnega sveta vplivati na zakonodajo v tistih trenutkih, ko smo ocenili, da bi lahko zakonodajni postopek ogrozil temelje socialne države in s tem poslabšal socialni položaj zaposlenih, brezposelnih ali upokojujencev. Spomnimo se naših nastopov pri obrambi temeljev pokojninskega sistema, ko se je želelo močno poslabšati socialni položaj prihodnjih

upokojujencev. Obranili smo mnoge pravice iz delovnih razmerij, ki so bile ogrožene zaradi takih poskusov liberalizacije delovnih razmerij. Prispevali smo, da je davčna reforma z enotno davčno stopnjo postala del zgodovine. Naše delo je zaznamovala tudi velika skrb nad delovnimi razmerami zaposlenih v kulturi, šolstvu, zdravstvu in javni upravi. Žal nam je, da med kolegi Državnega sveta nismo dobili zadostne podpore, ko smo nastopali proti predlogom, ki so poslabšali pogoje pri usklajevanju socialnih transferjev, saj je nova zakonodaja poslabšala življenjske razmere tistim, ki so te pomoči najbolj potrebni. Nasprotno pa smo bili deležni velike podpore med člani in članicami Državnega sveta pri vseh ostalih predlogih, kar nas opogumlja, da v teh prizadevanjih nismo sami in da so naše vrednote tudi vrednote mnogih drugih.«

Interesna skupina delodajalcev

Člani interesne skupine so sodelovali v javni razpravi o zdravstveni reformi in opozorili na vrsto nerešenih vprašanj, ki bi jih bilo treba v Beli knjigi jasno opredeliti, na primer racionalizacijo poslovanja izvajalcev, izboljšanje vodstev, sanacijo neugodnega finančnega stanja itd. Opozorili so tudi, da je Predlog zakona o spremembah zakona o trgovini dejansko v nasprotju z izraženo voljo volivk in volivcev na referendumu, hkrati pa so tudi podprli gradnjo tretjega pomola Luke Koper. Ministrstvo za finance je sprejelo veliko predlogov interesne skupine k reformi davčne zakonodaje, sicer pa je bilo mnenje članov skupine, da obstajajo makroekonomske možnosti za takojšnjo ukinitve davka na izplačane plače. Skupina je predlagala odločilni veto na novelo Zakona o lastninskem preoblikovanju zavarovalnic in sodelovala pri sprejemanju zahteve za referendum na ta zakon. Skupina je pripravila posvet na temo vseživljenjskega izobraževanja in aktivnega staranja. Člani so menili, da je treba ob velikih družbenih in gospodarskih spremembah v svetu spremeniti razumevanje vloge pomena človekovih življenjskih obdobjev glede na demografske spremembe, modele medgeneracijskega sožitja, solidarnosti in ekonomske vzdržnosti pa prenoviti.

Vodja interesne skupine Jožko Čuk: »Osnovnih zakonitosti ekonomije ni mogoče prelističiti. Na dolgi rok lahko razdelimo le tisto, kar ustvarimo. Živimo pa v času sprememb sistema vrednot, ki je pod pritiskom političnih in privatizacijskih spekulacij. Prizadeval sem si za ravnotežje med nasprotujočimi interesi lastnikov, zaposlenih in stroke. Uvajanje sprememb me spominja na jahanje podivjanega konja. Vendar smo se kar dobro držali v sedlu in zagotavljali strpnost med kontinuiteto in inovativnostjo.«

Interesna skupina lokalnih interesov

Člani skupine so posebno pozornost namenili projektu uvajanja pokrajin v Sloveniji. Ocenili so, da bi bilo treba zakonodajo s področja

lokalne samouprave celostno urediti v paketu. Opozorili pa so na prevelike razlike v številu prebivalcev med pokrajinami ter poudarili, da je pri ustanavljanju pokrajin najpomembnejša reorganizacija državne uprave. Člani skupine so se tudi zavzeli, da se v sedanjem in naslednjem finančnem obdobju vsem nosilcem razvoja, še posebej obmejnim lokalnim skupnostim, zagotovi večja absorpcijska sposobnost in tako učinkovitejše črpanje sredstev evropskih strukturnih skladov in kohezijskega sklada. Pri Predlogu resolucije o prometni politiki RS je opozorila, da gradnja avtoceste v SV Sloveniji poteka prepočasi in se lahko zgodi, da se bodo blagovni tokovi iz JV Evrope na Madžarsko namesto prek Slovenije preusmerili preko Hrvaške. Člani so poudarili, da bi moral biti slovenski strateški interes v razvoju prometne infrastrukture na celotnem območju Slovenije.

Vodja skupine Marjan Maučec: »V petletnem obdobju smo v interesni skupini lokalnih interesov obravnavali akte, ki so bili na dnevnem redu sej državnega sveta. Kot izvoljeni predstavniki lokalnih skupnosti smo vedno poudarjali pomen zakonodaje, ki se nanaša na njihovo delovanje. Veliko pripomb se je v preteklih razpravah nanašalo na ustrezno financiranje lokalnih skupnosti, pri čemer so občine imele težave pri zagotovitvi virov financiranja s sorazmernostjo dodeljenih nalog. Del teh težav se je rešil z zakonom o financiranju občin. Že v začetku mandata smo namenili posebno pozornost uvajanju druge stopnje lokalne samouprave in se zavzemali za celostno ureditev pokrajin v 'paketu'. Z vidika uravnoteženega razvoja Slovenije je ustanovitev le-teh nujna, saj je njihovo temeljno poslanstvo uresničevanje razvojnih politik. V svetniških pisarnah, ki so odprte v volilnih enotah, smo vzdrževali stik z volilno bazo in civilno družbo. Aktualno problematiko smo preko svetniških vprašanj in pobud prenesli v Državni svet, s čimer smo pripomogli k odpiranju in krepitevi prostora za sodelovanje civilne družbe z Državnim svetom. Mandat lahko zaključimo z optimizmom.«

Interesna skupina kmetov, obrtnikov in samostojnih poklicev

Člani Interesne skupine so prvenstveno obravnavali Predlog zakona o divjadi in lovstvu in po njegovem ponovnem sprejetju po neuspelem vetu podprli pobudo za oceno ustavnosti in zakonitosti zakona. Pobuda se je nanašala predvsem na določbe členov, ki postavljajo lastnike zemljišč v neenakopraven položaj nasproti lovskim in naravovarstvenim organizacijam, poleg tega pa je z ustanovitvijo lovišča lastnikom kmetijskih in gozdnih zemljišč lastninska pravica bistveno omejena, ne da bi oni s tem soglašali. Ustavno sodišče se je deloma strinjalo s pomisleki državnih svetnikov. Skupina je podprla predlog gospodarskih in socialnih reform za povečanje blaginje v Sloveniji in predlagane ukrepe za izboljšanje administrativne usposobljenosti in absorpcijske sposobnosti za črpanje in učinkovito porabo

sredstev Evropske unije. Člani so oblikovali tudi pobudo v zvezi s prodajo Ljubljanskih mlekarn tujemu kupcu. Vlado so pozvali, naj prepreči prodajo Ljubljanskih mlekarn tujemu kupcu zaradi ohranitve nacionalnega interesa proizvodnje mleka v Sloveniji in naj se Ljubljanske mlekarne uvrstijo med podjetja nacionalnega pomena.

Vodja interesne skupine Jože Ilc: »Interesna skupina kmetov, obrtnikov in samostojnih poklicev že v samem nazivu pokaže na pestro sestavo. Če pogledamo z zgodovinskega stališča, ta skupina predstavlja pripadnike t. i. zasebnega sektorja. Vsebinsko je zelo pestra, saj so v njej zastopane osebe, ki so nosilci najrazličnejših poslovnih dejavnosti, od enostavne proizvodnje do najzahtevnejših intelektualnih storitev. Ta raznolikost je tudi pozitivna kvaliteta. Člani interesne skupine obvladujejo različna področja ter nudijo in omogočajo najrazličnejše znanje, njihove sposobnosti pa jim tudi omogočajo, da lahko prispevajo k urejanju najrazličnejših družbenoekonomskih in socialnih odnosov. Člani, ki sodijo v krog interesne skupine, so organizirani v raznih zbornicah. Zbornice so avtonomne profesionalne organizacije svojih članov, ki nikakor ne pripadajo političnim organizacijam, ampak svojim članom in civilni družbi. Civilna družba pa nudi podlago za uravnoteženo obravnavanje normativne ureditve na področju delovanja interesne skupine, predstavlja bogato profesionalno izkušnjo in tako v veliki meri vpliva na politične odločitve. Zato je interesna skupina kmetov, obrtnikov in samostojnih poklicev nujno potrebna pri razvoju takega parlamentarnega sistema, v katerem bodo zastopani predstavniki avtonomnih, strokovnih in poklicnih organizacij.«

Turbulentno petletje

Ob koncu mandata, ki je trajal pet let, je pač treba premisliti o tem, ali je bilo delo uspešno ali ne, kaj je bilo doseženo in kaj ne. Seveda ob upoštevanju možnosti, ki jih Državni svet in znotraj Državnega sveta skupina, kakršna je interesna skupina za negospodarstvo, sploh ima. Člani te interesne skupine predstavljamo zelo različne, in kar zadeva pomembnost, tudi različno ocenjevane populacije oziroma okolja ali družbene skupine. Od zdravstva, šolstva, visokega šolstva in socialnega skrbstva kot izredno visoko cenjenih, razvitih in dovolj čvrsto organiziranih sistemov, vključno z bolj ali manj organiziranimi in interesno povezanimi organizacijami študentov, invalidov ipd., do področij znanosti in kulture ter športa, ki so neprimerno manj institucionalizirana in, resnici na ljubo, tudi v svojih interesih manj enotna. So pa to področja, ki skoraj v celoti ustrezajo definicijam civilne družbe in v razmerju s politiko, katere dom naj bi predstavljal Državni zbor, tudi najpogosteje ubirajo poti, ki so tipične za civilno družbo in najbrž z vidika politike včasih delujejo neorganizirano, neenotno, nepredvidljivo in celo do neke mere anarhično. A drugače sploh ne more biti. Če bi komur

koli uspelo ta področja disciplinirati do te mere, da bi se obnašala v skladu s formalnimi pravili, ki veljajo v politiki, in hkrati delovala na način politične, žal prepogoste izključnosti, bi kmalu notranje razpadla in politiki (političnim strankam) bi bilo to najbrž kar všeč, saj bi neprimerno lažje obvladovala ta izmuzljivi svet.

Predstavniki teh področij v Državnem svetu v zadnjem mandatnem obdobju smo po mnenju podpisane dobro predstavljali tudi to posebno naravo te sfere. Kar zadeva teme (predloge zakonov, resolucij ipd.) s posameznih področij, ki jih predstavljamo, smo vedno spoštovali integriteto predstavnika področja in izhajali iz utemeljenega prepričanja, da je bil predstavnik področja izvoljen v Državni svet ravno zato, ker svoje področje in potrebe področja dobro pozna. Tudi kar zadeva druge teme, morda velikokrat bolj politično obremenjene, od aktov v zvezi z vključevanjem v Evropsko unijo in NATO in poznejšim ravnanjem v teh organizacij do predlagane pokrajinske zakonodaje, v zadnjem času nismo težili k poenotenju stališč za vsako ceno, temveč smo upoštevali načelo, da vsakdo vrednoti te predloge z vidika svojega interesnega področja, in da so tudi zato pogledi lahko različni. Ključnega pomena za našo interesno skupino pa je bilo ves čas iskanje čim čvrstejše zveze s celotno sfero civilne družbe in najbrž smo ravno v tej interesni skupini še najdosledneje uresničevali usmeritev, naj bo Državni svet dom civilne družbe in tudi njen poligon oziroma prizorišče, na katerem civilna družba lahko artikulira svoje poglede ter jih s tega prizorišča sporoča politiki in vseh javnosti.

Kot interesna skupina in kot posamezni člani te skupine smo spodbudili in organizirali vrsto odmevnih posvetov, javnih tribun in morda tudi neke vrste »mitingov« v posameznih primerih, ko je šlo za nekoliko trša razmerja med posameznimi skupinami znotraj civilne družbe in politiko kot oblastjo. Državnemu svetu je v veliki meri tudi po zaslugi te skupine ali posameznih članov skupine uspelo spodbuditi razprave in te razprave tudi povzeti v zbornikih s številnih področij, od zgodovine in še vedno nedorečenih vprašanj o notranjih razmerjih med Slovenci v dvajsetem stoletju do usode mnogih t. i. marginalnih skupin znotraj nacionalne skupnosti. Aktivno kot soorganizatorji ali vsaj kot sogovorniki smo sodelovali tudi s skupinami civilne družbe, ki so želele v Državnem svetu najti možnost tudi za širše razprave o delovanju civilne družbe nasploh (Enajsta šola ipd.). Seveda pa smo ob tem ves čas prizadevno sodelovali v razpravah o zakonodaji, ki je v tem času nastajala, in to je žal treba priznati, v marsičem tudi prizadela področja, ki jih predstavljamo v Državnem svetu (davčna zakonodaja, poskusi podrejanja posameznih področij ali ustanov in organizacij politiki ipd.).

Tone Peršak

Vodja interesne skupine
negospodarskih dejavnosti

Za zmanjšanje regionalnih razlik

Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o davku od dohodkov pravnih oseb

Na septembrski seji je Državni svet v okviru zakonodajne pobude določil besedilo novele *Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb* in ga poslal Državnemu zboru v sprejem. Predlog upošteva regionalne posebnosti občin, ki vplivajo na demografske in gospodarske značilnosti na teh območjih. Sedanji sistem obdavčenja je v tem delu pomanjkljiv, saj uporablja za vsa območja enako zakonodajo ne glede na posebnosti posameznih območij. Z zakonom se zato predlagajo zmanjševanje razlik v gospodarski razvitosti in življenjskih možnostih prebivalstva med posameznimi območji v državi, preprečevanje nastajanja novih

območij z večjimi razvojnimi težavami, razvoj in povečanje konkurenčnosti gospodarstva v vseh razvojnih regijah ob upoštevanju njihovih posebnosti, zniževanje stopnje brezposelnosti v razvojnih regijah oziroma povečanje zaposlenosti in odprava strukturnih neskladij na trgu dela, povečanje blaginje prebivalstva na določenih trajno zapostavljenih področjih ob upoštevanju načel trajnostnega razvoja in njihovih posebnosti ter krepitev socialnega kapitala in inovacijske sposobnosti v razvojnih regijah.

Proti 100-odstotnemu financiranju zasebnih šol

Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja

Državni svet nasprotuje uvajanju dodatne možnosti statusnega povezovanja šol in vrtcev v vzgojno-izobraževalne centre, ker naj bi se v preteklosti podobne racionalizacije že izkazale za neučinkovite. Nasprotuje tudi pogojem za financiranje zasebnih šol, ki omogočajo, da se zasebnim šolam, ki izvajajo javno veljavne programe, zagotavljajo sredstva v enaki višini (100 odstotkov) kot javnim šolam. Državni svet meni, da ni sprejemljivo črtanje pogoja dveh

oddelkov (to je spodnje meje števila vključenih otrok v zasebni šoli), ker je to v nasprotju s spremembami pri organizaciji javnih šol, kjer spodnja meja dveh oddelkov za ustanovitev ostaja in se poleg tega še načrtuje združevanje le-teh v velike centre. To pomeni, da se z novim sistemom financiranja praktično onemogoča obstoj manjših javnih šol, medtem ko se pri zasebnih šolah z navedeno spremembo omogoča tudi financiranje zelo majhnih šol.

Uradni obisk predsednika Državnega sveta v Ruski federaciji

Predsednik Državnega sveta Janez Sušnik je na povabilo predsednika Sveta federacije Federalnega zbora Ruske federacije Sergeja Mironova med 24. in 27. septembrom z delegacijo obiskal Rusko federacijo. Predsednik Sušnik se je v Moskvi sestal s predsednikom Sveta federacije Federalnega zbora Ruske federacije Sergejem Mironovom in z namestnikom ministra za zunanje zadeve Ruske federacije Vladimirjem Genadijevičem Titovom. V St. Peterburgu se je predsednik Sušnik srečal s predstavniki

zakonodajnega telesa, s katerimi je razpravljal o možnostih sodelovanja na političnem in gospodarskem področju. Delegacija se je na slovenskem veleposlaništvu v Moskvi udeležila tudi odprtja razstave Slovensko-rusko odnosi skozi čas ob 15. obletnici vzpostavitve diplomatskih odnosov med državama in peti obletnici podpisa Deklaracije o prijateljskih odnosih in sodelovanju. Cilj uradnega obiska v Ruski federaciji je bila potrditev odličnih odnosov med državama.

Predsednik češkega senata na uradnem obisku v Sloveniji

Na povabilo predsednika Državnega sveta Janeza Sušnika je bil 1. oktobra na uradnem obisku v Sloveniji predsednik Senata parlamenta Češke republike Premysl Sobotka. S predsednikom Sušnikom sta govorila o uspešnem sodelovanju med državama in o prihajajočem predsedovanju Slovenije Evropski uniji. Obisk je bil pomemben za utrjevanje odnosov med državama na različnih področjih, na zakonodajnem, v gospodarstvu, kulturi, znanosti, energetiki ter varnosti in sodelovanju v Evropi in na

Zahodnem Balkanu. V okviru obiska sta se sestali tudi delegaciji Komisije za izobraževanje, znanost, kulturo, človekove pravice in peticije Senata parlamenta Češke republike in Komisije Državnega sveta za družbene dejavnosti pod vodstvom predsednikov Karla Bartaka in dr. Zoltana Jana. Tema pogovorov so bile med drugim tudi reforme na področju izobraževanja v Sloveniji.

PREGLED DOGODKOV

18. september 2007

22. izredna seja Državnega sveta Republike Slovenije

19. september 2007

57. seja Državnega sveta Republike Slovenije

24 - 28. september 2007

Uradni obisk predsednika Državnega sveta v Ruski federaciji

Predsednika Sušnik in Mironov

1. oktober 2007

Predsednik češkega Senata na uradnem obisku v Sloveniji

5. oktober 2007

Tretja obletnica Deklice z rastočo knjigo

5. oktober 2007

Srečanje mladih Evrope

8. oktober 2007

Okrogla miza Preprečevanje korupcije v Evropi

12. oktober 2007

Predsednik Državnega sveta na srečanju evropskih senatov v Bukarešti

17. oktober 2007

58. seja Državnega sveta Republike Slovenije

23. oktober 2007

Podpis dogovora o sodelovanju Državnega zbora in Državnega sveta

NAPOVEDNIK

11. november 2007

Referendum o Zakonu o spremembah in dopolnitvah zakona o lastninskem preoblikovanju zavarovalnic

14. november 2007

59. seja Državnega sveta Republike Slovenije

Vse o Državnem svetu Republike Slovenije si lahko preberete na spletni strani www.ds-rs.si.

UREDNIŠKI ODBOR: Darko Fras, Doro Hvalica, Jože Ilc, dr. Zoltan Jan, Marta Turk.

IZDAJATELJ: Državni svet Republike Slovenije, telefon: 01 478 97 98, faks: 01 478 98 51, www.ds-rs.si

PRODUKCIJA: Modra celica

OBLIKOVANJE: arnoldvuga+, David Fartek

TISK: Grafiko d. o. o.

NAKLADA: 1.000 izvodov